

[JUDICI A LA DEMOCRÀCIA]

Dimecres 17/06. 31a i última sessió: En acabar, Tubau s'emociona i Martell i Morales rematen la feina, més descrèdit per a de los Cobos

written by Lluís Busquets | 18 de juny de 2020

Continua **Olga Tubau** l'exposició de l'informe de la defensa del Major **Trapero** i la intendent **Laplana**. Ahir va demostrar que era especialista a disseccionar i capgirar les acusacions amb l'eficàcia d'una piconadora. Entre el públic, el director general de la Policia, **Pere Ferrer**. La magistrada **Espejel** habilita la tarda per acabar avui la vista oral i deixar el judici vist per sentència.

Tubau reinicia el seu informe explicant el paper del Major **Trapero** el 20-IX. Recull els testimonis dels comandaments al CECOR que detallaven com **Trapero** va «tallar» l'actuació de **Jordi Sànchez**. Quan fou citat a l'AN, **Trapero** volgué tota la informació dels registres del 20-IX, no sols la que ell havia pogut adquirir al CECOR. Per això, les ampliatòries i la traducció. Quan el propietari del Coliseum era reticent a deixar sortir pel teatre la lletrada judicial, manà que sortís per allà i assumí la responsabilitat davant de la propietat. Amb tot això, resulta «d'impossible» sostenir l'acusació de connivència dels ME amb el procés independentista, i menys el seu Major, amb les proves que acrediten els esforços que es van fer per protegir la comitiva judicial el dia 20-IX davant de la seu d'Economia. La lletrada recorda la diligència del 20-IX que aixeca constància d'una trucada del secretari del Jutjat d'Incidències al Major **Trapero** i com aquest garanteix

la protecció del Palau de Justícia i les vicissituds de la sortida de la secretària del 13 no imputables al Major. «Si la Fiscalia hagués vist en el comportament de **Trapero** el 20-IX un abandonament de les seves obligacions constitucionals, li hauria dirigit exclusivament a ell les instruccions contra el referèndum el dia 27?», pregunta **Tubau**. L'atestat dels ME recull en primera instància i hora a hora els fets del 20-IX no amaga res, ni tan sols els episodis qualificats de "violents" per la GC.

Altrament, quan la magistrada **Armas** del TSJC notifica la part dispositiva de la seva acta de prohibició del referèndum i el nomenament de **Pérez de los Cobos** com a coordinador del dispositiu conjunt de policies, ho fa davant els responsables dels ME (**Trapero**), GC (**Gozalo**) i PN (**Trapote**), a tots tres davant del lletrat d'Administració de Justícia, **Joaquín Martínez**, i **Armas** (que, davant dubtes de **Trapero**, millora la interlocutòria amb aclariments, cosa que no predisposa a pensar que **Trapero** volgués desobeir) els demana que actuïn amb proporcionalitat contenció, paciència i garantint pau social. Si posa èmfasi oralment, és perquè l'1-0 es preveia complicat. **Trapero** prengué notes i ho pren com una ordre verbal expressa. En aquest sentit, **Trapero** no rebutja la coordinació; rebutja un càrrec no operatiu com **Pérez de los Cobos** i proposa òrgans de la Junta de Seguretat de Catalunya com a comandaments naturals. La lletrada admet que **Trapero** i **de los Cobos** no es van entendre (cosa de la qual no n'està especialment orgullós), però afegeix que "estar mancat de dots de diplomàcia, no és delictiu i no assistir a reunions, on envies **Ferran Lòpez**, el teu segon, no pot considerar-se desobediència, i menys quan aquest segon s'entén perfectament amb **de los Cobos**. (I encara menys quan es desmentí declaracions de l'estament polític que criticà la designació del coordinador). La lletrada va amb peus de plom a l'hora de judicar el paper de **Pérez de los Cobos**, del qual explica que ja el 28-IX, a la Junta de Seguretat, es va convèncer de la connivència entre **Trapero** i **Puigdemont** i recorda que va

declarar que dirigia l'operació de l'1-0 la Magistrada instructora (cosa difícil de creure) i negà ser ell el comandament únic (com així el tractava tothom). Per a **de los Cobos** la preservació de la pau social i la convivència ciutadana, manades per la Magistrada, eren la tapadora de **Trapero** per la seva col·laboració amb el referèndum.- No diu mai explícitament que **de los Cobos** mentí, que fou un perjur, però ho deixa entendre. I desacredita tot el seu relat tant a l'AN com al TS. Repassa les reunions, l'entesa amb **López**, el fet d'avenir-se al pla dels binomis dels ME (sancionat per Fiscalia de l'AN) i sols en un segon moment, intervenir les FCSE, la trobada davant la Magistrada al migdia de l'1-0... que els deixa un despatx, on **de los Cobos** comunica al Major que dona per trencat el dispositiu comú i que cada cos actuï com millor li sembli. (Hi va haver declaracions dels seus subordinats que ja havien fet reunions per actuar pel propi compte la vigília). «Si cadascú havia de fer el que li semblés, no feia falta reunir-se tant –dirà **Tubau**–; es podrien haver enviat un mail i avall». Altrament, no hauria estat temerari per part de **Trapero** demanar audiència a la Magistrada del TSJC a migdia de l'1-0, si hagués tingut consciència d'una mala actuació i de la possibilitat de ser substituït? «Si s'haguessin aixecat actes de les reunions **de los Cobos**, segurament no estaríem aquí», deixa anar la lletrada. Com es podia pensar en cap conxorxa amb els organitzadors del referèndum o cap desobediència a les ordres de Magistratura, si es demanà a **de los Cobos** i a la resta de comandaments de GC i PN seguir la jornada des del CECOR central i els CECOR regionals, cosa que van refusar? **Tubau** pregunta al tribunal com és que després amb el 155 es va decidir posar al comandament del ME **Ferran Lòpez**. «Es pot sostenir que **Ferran Lòpez**, que segons el coronel li escrivia mails acabats amb 'Un abrazo', l'havia enganyat fent-li creure que els ME complirien la seva missió, és a dir, era un traïdor, i a la vegada les altes instàncies del Ministeri, amb els seus informes, el nomenessin substituït de **Trapero**?

Obrí tot seguit el tema de les Pautes d'Actuació del dia 1-0. Contra la Fiscalia, assegura que no anaven signades pel Major, sinó per la Prefectura, igual que les Pautes d'Actuació per a les eleccions del 21-XII-17, ordenades pel 155.

Quan passen 6 minuts de migdia es fa un recés de 20 minuts. En tornar a la sala, **Tubau** vol demostrar que l'1-0 va ser un fracàs de tots els cossos policials i no sols dels ME. (Per exemple, els CFSE van deixar d'actuar a la tarda quan l'ordre de la Magistrada abraçava tota la jornada). Recorda que hi havia 2.330 llocs de votació, que van sortir 2 milions de persones al carrer i que els efectius policials eren, tots plegats, uns 12.000. Ofereix totes les dates de tancaments de centres per part de ME (239) i CFSE (101) i d'hores treballades (9.500). Recorda els testimonis dels comandaments dels Mossos. Sobre l'excap d'Informació, **Manuel Castellví**, assegurà que «tots els serveis d'informació van coincidir en apuntar que només hi hauria resistència passiva». I argumenta: «No vull fer cap valoració de les actuacions de la resta dels cossos policials, però no puc admetre que les pautes d'un ús prudent de la força sigui una estafa». Malgrat el que havia declarat **de los Cobos**, «ni ME ni GC ni el CPN van desallotjar cap dels centres que participaven a Escoles Obertes! Cap, ni un! Insisteixo, cap!». El coronel interpretava que s'havien d'haver tancat, però això no es el que ordenava el TSJC.

També contraposà tot seguit les declaracions de **de los Cobos** sobre l'engany dels ME amb les declaracions d'**Enric Millo** del migdia mostrant el mail de **Lòpez** reclamant ajut a les FCSE a les 9 del matí. Quin engany? Si hi va haver agents "col·laboracionistes" amb el referèndum, foren enviats a afers interns i, en alguns casos, depurats. Cap sindicat ni cap agent denuncià haver rebut ordres per no complir la interlocutòria de la Magistrada. Contra la posició de fiscalia que lloava la carta del delegat del govern als directius dels centres de votació del moviment Escoles Obertes, fa anar el sentit comú: «Què fa més por, una identificació dels Mossos al

mateix centre? O una carta genèrica del delegat del govern espanyol?» També ensorra un dels mantres de l'acusació: que **Trapero** va posar menys efectius que en unes eleccions normals... «Es van treballar 2.400 hores més!»

Tot seguit destria les conclusions que l'acusació treu dels canals de comunicació dels ME el dia 1-0: el canal d'ordre pública no es va intervenir. S'havien seguit matrícules de vehicles? Sí, des del pla Àgora. El que no es pot fer és acusar els ME d'un mail en què s'informava de la sortida del port de les furgonetes de les FCSE (com si fos un avís per estar preparats) sense posar el final: "Caldria deixar-los els accessos oberts perquè no se'ls bloquegi". I explica que les persones no formades en ordre públic com els binomis no han de voler-ne fer: "Farien més nosa que servei». Potser la clau de volta de tot plegat és la interlocutòria de l'Audiència de Barcelona que deixava ben clar que no calia treure les porres perquè ja havia quedat clar que el referèndum no tenia cap.

També esmicola les acusacions «d'espionatge» sobre persones i entitats no independentistes i sobre els papers duts a la Incineradora. El jutjat 22 sentencià que «no hi ha hagut seguiments polítics per part dels ME».

Són quarts de 3. La lletrada va ordint la part final de l'informe, omple encara llacunes mig buides durant la vista i aclareix punts i detalls. Ni sedició ni desobediència. A més de negar fàcticament el delicte de desobediència, ho fa amb un argument jurídic. No es va comunicar cap resolució a la intendent **Laplana** ni al Major **Trapero** de manera concreta i personal per tal que poguessin desobeir. Fa referència a d'altres sentències (per exemple la d'Atutxa). Recorda les funcions de la Comissió TIC, que vigila la seguretat de les xarxes, i que va esverar les acusacions. Recomana al Tribunal mirar-se el Sumari amb un informe sobre què és exactament aquesta comissió. Per postres, mostra la carta del cap de la GC, on convida al Major i la seva esposa, a celebrar la Patrona del cos, amb un afegit escrit a mà: «Un abrazo».

Tubau acaba el seu informe tot agraint el Tribunal el respecte a la igualtat d'armes i de contradicció. I transmet als fiscals un agraïment per la deferència professional cap als advocats. s posa a llegir i s'emociona fins al plor: "Un ciutadà del poble lliure no ha d'expiar les faltes que no són seves ni ser víctima de la impotència ni egoisme de l'Estat, i això és quelcom que els tribunals poden evitar. Els demano que ho evitin amb una sentència absolutòria. I que disculpin aquest espectacle lamentable» (es refereix al seu plor emocionat).

La vista reprèn a 1/4 de 5. Torn de **Cristobal Martell**, lletrat de **Pere Soler**, antic director general de la policia. Enceta la seva intervenció amb els agraïments al Tribunal i a alegrar-se que ningú de la sala hagi patit el coronavirus de manera tràgica. **Martell** es remet al relat fàctic de **Tubau**. Va per feina amb un discurs jurídic i teòric sobre la «inidoneïtat» de la conducta de **Soler** dins la tipicitat dels delictes que se l'acusen. «El ministeri Fiscal no va tenir l'amabilitat d'aclarir quins fets apunten que va cometre la rebel·lió o la sedició», diu amb ironia argumental.

«És intolerable el joc del fiscal amb la sentència del Suprem, perquè carrega contra el principi de cosa jutjada". La sentència del procés que aporta **Martell** per defensar que la resolució de **Marchena** no té una projecció automàtica en la resta de casos nascuts arran del procés. Qualifica de «conjectura» considerar que **Soler** va ser escollit per «seduir la tropa» al projecte independentista. El ministeri fiscal no ho ha acreditat. «Allò que pensaven que era un *hooligan* agressiu... resulta que no ho era. Allí es jutjava la conducta positiva de **Soler** i no s'hi trobava cap delicte.

Martell basa la defensa a destruir la tipicitat penal de la conducta de **Soler** que Fiscalia no ha argumentat. Ho fa amb un estil directe, un pèl sardònic, dibuixant a l'aire amb els braços i emprant un llenguatge popular (per exemple: **Soler** havia de ser un dels "llauners" dels sedició segons havia

escoltat un funcionari d'una conversació. Una conversació! Palla per cremar). Analitza tres documents. El *Llibre blanc de la transició nacional*, el document EnfoCats i l'agenda Moleskine. El primer només parla dels ME el dia després dient que hauran de vigilar duanes. El segon és un programa estratègic. Ni una referència als ME. «Si l'Enfocats el fa algú a l'empresa privada el fan fora!», conclou. Analitza la tramitació de **Soler** per oferir protegir companys de Govern i considera que no s'ha acreditat «subsumpció típica» en el delicte que demana el ministeri fiscal. Tampoc no hi ha cap document a les caixes de la incineradora que parli de **Soler**, com va explicar el comissari en cap d'Informació del CNP a Barcelona, el comissari **Quintela**. Quant a la Moleskine resulta una "orgia per a un investigador", però és un simple diari d'un quadern de bitàcola (...) **Pere Soler** no hi surt, i això que és un *who is who* de tots els considerats "llauners" de l'independentisme...

Tot seguit passa a analitzar les trucades i correus. El dia 20-IX, una sola. I **Soler** no va al CECOR. Tampoc l'1-0. Ni és convocat a les reunions de Palau. Ni es vesteix de sedició ni és en cap escenari. Afronta el correu del 27-IX, en que diu al Secretari general que una causa judicialitzada surt de mans de la fiscalia. Se li respon que no els toca a ells querellar-se contra fiscalia. Els altres mails que se li imputen són a brau passat. Els ME no van col·laborar prou? «Els ME vivien un idil·li després dels atemptats a les Rambles i això potser va condicionar que fossin especialment sensibles als principis de proporcionalitat i no els vingués de gust reprimir; és possible. Però això és lluny del que diu la Fiscalia, que van enganyar la resta de cossos policials". Quant als *tuïts*, a més del que diu que l'ordenament jurídic no s'acaba amb la Constitució, d'altres demanen respectar els llocs d'allotjament de les FCSE (se li ha escapat de dir "de les forces d'ocupació"). Quan pot, **Soler** tempera ànims (i ho demostra). Quant a les seves obligacions, havia de planificar disponibilitats de recursos humans i optimitzar el número

d'agents de ME. I ho va fer. Quan acabà la jornada de l'1-0 i se li va dir que havia acabat va respondre: "OK". Això sol és una prova de descàrrec.

L'advocat exposa la irrellevància de la qualificació de l'informe fiscal per manca d'aportació "objectiva amb un contingut material eficaç", i per "manca de control del procés causal", ni en termes de complicitat, d'acord amb sentències anteriors. Enfront del delictes "d'omissió", aporta tres sentències contràries del TS: **Soler** no tenia capacitat decisòria eficaç. Desconvocar el referèndum? Com? Hauria estat un brindis al sol. Per tant, no se li pot retreure res. Ni tan sols la desobediència. Perquè, si es cert que va rebre el requeriment del TC, deia en "l'àmbit de les seves competències". I en el seu àmbit no va desobeir en res. En definitiva, no hi ha contingut material per dir que el seu paper fos jurídicament rellevant. Un cop exposat el relat fàctic, l'advocat torna al discurs jurídic. No hi ha cap aportació material per fer-li cap retret penal, ni tan sols el de la desobediència. Reclama , doncs, la lliure absolució del seu client.

Són 2/4 de 6 de la tarda. Torn de l'informe de l'advocat **Fermín Morales**, defensor de **Cèsar Puig**, ex-secretari general d'Interior. Comença agraint el bon tracte i el to de fiscalia i fins i tot la sinceritat per haver passat de rebel·lió a sedició i a desobediència. Amb un estil clar i directe, justifica que el seu defensat va romandre a la conselleria perquè **Jané** i **Batlle**, que plegaren, li ho van demanar pel seu rigor en la despesa. Es va quedar per responsabilitat. Fins i tot el secretari d'Estat Sr. **Juan Antonio Nieto** li ho demanà. **Morales** rebutja la referència a **Claus Roxin** sobre les estructures de poder en organitzacions criminals. **Puig** no estava en cap estructura criminal. Per això la seva obligació es enviar mails i respondre o no correus.

Morales recorda al Tribunal que la sedició reclama com a activitat "alçament tumultuari": no és un delictes de resultat.

Cal acció. «Algú pensa que l'actitud de **Puig** va ser incitar o comandar aquest alçament?». Descartat haver comès un delicta de sedició per omissió, descarta també la coautoria, l'acord previ o la connivència tàcita perquè l'ordenament jurídic exigeix l'aportació d'una acció nuclear típica. Totes les imputacions que se li fan (deixadesa de funcions, connivència tàcita, etc.) són simples eslògans.

Puig no és present al tràfic de trucades del 20-IX ni de l'1-0, no va estar al CECOR cap d'aquests dies... I es que la raó fonamental és que **Puig** no estava en l'estructura ni en la cadena de comandament dels ME. Fins i tot **Baena** va corregir-se en aquest punt. I l'advocat torna a recordar que la Secretaria d'Interior del govern català no té les mateixes funcions que la de l'Estat.

Morales rememora els testimonis de **Puigserver** (responsable d'Interior amb el 155), de **Batlle** i de diversos comandaments, així com **Nieto** que van justificar la seva continuïtat a la secretaria d'Interior per la seva professionalitat. «No sembla que el senyor **Puig** fos un sediciós». El seu rigor queda palès quan, sota el 155, es van pagar totes les despeses del'1-0 que ell va justificar: helicòpter, vehicles... Altrament, a la Junta de Seguretat hi assistí perquè anava amb el càrrec, i no perquè l'hi cridés **Puigdemont**. Va ser ell qui va tallar la reunió amb **Salvadó** sobre la responsabilitat dels ME en duanes, qualificada de "surrealista". I el 19-IX comunicà a **Jové** l'actuació de la GC a Unipost a migdia, quan ja era pública i no abans, com volien les acusacions.

Morales no s'està de recordar un mail, aportat per la fiscalia, on **Puig** comunicava la protesta d'Unipost i la intervenció policial a **Josep Maria Jové**. «Era públic, la delegació del govern també ho va fer», afegeix. Conclou que tots els cossos policials van fer esforços per evitar el referèndum, però l'actuació no deixà de resultar un desastre. Acaba la seva intervenció demanant la lliure absolució.

La magistrada **Espejel** demana un a un si volen exercir el torn d'última paraula. Hi renunciem tots. El judici, iniciat el 20 de gener i suspès a causa de la Covid-19, queda vist per sentència. Són quarts de 7 del vespre. En resum, sobre el 20-IX els comandaments dels ME han volgut convèncer el tribunal d'un fet: quan la Guàrdia Civil va comunicar els escorcolls ja era massa tard per establir perímetres de seguretat, i que l'actuació contundent dels antiavalots hagués estat encara més perjudicial: ningú no va destorbar la feina de la comissió judicial malgrat la concentració de gent i la Lletrada va poder sortir pel terrat del Coliseum per mandat del major **Trapero**. Sobre l'1-0, l'acusació pública i els cossos policials espanyols (especialment els comandaments de los **Cobos** i **Baena**) temptejaren d'ordir diverses connivències i col·laboracions dels ME amb l'organització del referèndum en diversos col·legis. La defensa ha al·legat que les possibles actuacions puntuals eren decisions individuals i anaven contra les ordres de la cúpula del cos, que no va ser mai partidària de la consulta, acatà les ordres del TSJC i es va enfrontar al Govern per intentar desconvocar el referèndum. Ha quedat en l'aire si **de los Cobos**, com a coordinador del dispositiu unitari de les tres policies, no havia preparat ja una actuació autònoma de les FGCSE, deslligada dels ME, dels quals no es refiava gens ni mica com palesà en assegurar que si hagués estat per ell hagués destituït el major **Trapero**. Tan debò que ningú no hagi de replicar Sèneca: *Fortasse plus speravi quam debui*.